Maastricht University

Psychopathic traits in Dutch adolescent offender and community samples : relationships with gender, age, institutional misbehavior, substance use and interpersonal style.

Citation for published version (APA):

Das, J. (2008). *Psychopathic traits in Dutch adolescent offender and community samples : relationships with gender, age, institutional misbehavior, substance use and interpersonal style.* [Doctoral Thesis, Maastricht University]. Universiteit Maastricht. https://doi.org/10.26481/dis.20081121jd

Document status and date:
Published: 01/01/2008

DOI:
10.26481/dis.20081121jd

Document Version:
Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

• A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
• The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
• The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

Link to publication

General rights
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

• Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
• You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
• You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the “Taverne” license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy
If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Download date: 25 Apr. 2024

Summary

Background and goals of this thesis

Psychopathy is a socially devastating disorder defined by a constellation of interpersonal (superficial charm, egocentricity, pathological lying, manipulativeness), affective (shallow emotions, lack of empathy, guilt, or remorse) and behavioral characteristics (impulsivity, irresponsibility, persistent violation of social norms and expectations; Cleckley, 1976; Hare, 1998; Wong & Hare, 2005). The DSM-IV (American Psychiatric Association, 1994), requires a person to be 18 before a personality disorder may be diagnosed. However, like with any personality disorder, characteristics of psychopathy do not suddenly emerge in early adulthood. Psychopathic traits often become evident early in life and develop throughout childhood and adolescence (Forth & Burke, 1998; Forth, Kosson, & Hare, 2003). Early identification of these traits enhances the possibility of interventions early in life (Forth, Hart, & Hare, 1990; Forth & Mailloux, 2000; Frick, Bodin, & Barry, 2000). At the same time, the negative connotations associated with the term psychopathy (e.g., dangerousness, untreatability) necessitate that high psychometric standards be set and met before psychopathy measures can be used in clinical forensic practice (Petrila & Skeem, 2003; Skeem & Cauffman, 2003).

For the assessment of psychopathic traits in adolescents aged 12 to 18 years, the *Psychopathy Checklist: Youth Version* (PCL:YV; Forth et al., 2003) is often used. The PCL:YV was adapted from the PCL-R (Hare, 1991, 2003), which is the most widely used measure of psychopathy assessment in adults. The PCL:YV is a 20-item checklist which is completed by PCL-trained professionals on the basis of a semi-structured interview and detailed collateral file information. Research has increasingly focused on the psychometric properties of the separate dimensions that are thought to underlie psychopathy (Cooke & Michie, 2001). In contemporary international research, two models are compared in terms of structural validity, a three-factor model (Cooke & Michie, 2001) and a four-factor model (Hare, 2003). Both models comprise an arrogant and deceitful interpersonal style (interpersonal dimension), deficient emotional experience (affective

dimension), and an impulsive and irresponsible behavioral lifestyle (lifestyle dimension). The four-factor model includes an additional fourth factor comprising antisocial behaviors. At the moment, the Hare (2003) four-factor model is most attractive for research in terms of its comprehensiveness.

The studies reported in this thesis were designed to examine the psychometric properties of the Dutch version of the *Psychopathy Checklist: Youth Version* (*Psychopathie Checklist: Jeugd Versie*; PCL:JV; De Ruiter, Kuin, de Vries, & Das, 2002), including its predictive validity. A second objective was to expand knowledge about the nomological network surrounding the construct of psychopathy and psychopathy dimensions in youth.

Most important findings of this thesis

The Dutch PCL:YV was found to be an internally consistent diagnostic measure that can be reliably scored by trained mental health professionals to measure the degree of psychopathic traits in adolescents in forensic clinical practice. The construct validity of the PCL:YV total score was supported by theoretically meaningful relationships with external criteria. The PCL:YV is a robust predictor of institutional disruptive behavior, in particular physical violence. Mixed findings are demonstrated regarding the reliability and construct validity of the four separate psychopathy dimensions. Although the affective dimension was found to be the most relevant dimension for the assessment of psychopathic traits in youth, its reliability and construct validity were inadequate. Results further indicate the presence of two types of biases in the assessment of psychopathic traits in adolescents, including gender differences in the manifestation of psychopathic traits and an age bias in scores on the interpersonal, lifestyle and antisocial dimensions (but not the PCL:YV total score). Finally, the present thesis provides support for the psychometric properties of the Youth Psychopathic traits Inventory (YPI; Andershed, Kerr, Stattin, & Levander, 2002; Dutch authorized translation: Das & De Ruiter, 2003) as a measure of psychopathic traits in adolescents in the general population.

SUMMARY OF THE CHAPTERS

In **Chapter 1**, the various instruments that are available for the assessment of psychopathic traits in children and adolescents are presented. The contributions of research with these instruments in child and adolescent samples is discussed with respect to the construct validity of psychopathy, the factor structure underlying psychopathy, and the relationship between psychopathic traits and antisocial behavior. Next, the presence of gender differences in the manifestation of psychopathic traits is discussed, and an overview of research regarding the etiology and temporal stability of psychopathic traits is presented. Further, ethical and methodological issues pertaining to the diagnosis of psychopathy in youth are discussed. Finally, a description is provided of the setting in which the research reported in this thesis was conducted, and an outline of the main research questions is presented.

In Chapters 2 through 6, the empirical studies of this thesis are discussed. **Chapter 2** concerns a study of the (interrater) reliability and construct validity of the Dutch PCL:YV in boys admitted to a juvenile justice treatment institution. Findings indicate that the PCL:YV as a whole is internally consistent and the interrater reliability by trained mental health professionals is adequate. In support of the construct validity, psychopathic traits were related to a dominant and hostile interpersonal style, to antisocial and externalizing behavior and to substance abuse problems, and inversely associated with social introversion and a friendly and submissive interpersonal style. The internal consistency of the four psychopathy dimensions was good. However, the affective dimension showed inadequate interrater reliability. The construct validity of the interpersonal, lifestyle and antisocial dimensions was supported by their relations to external correlates. For example, the interpersonal dimension was significantly associated with a self-reported dominant interpersonal style, while inversely associated with social introversion. Furthermore, the lifestyle dimension proved to be the strongest predictor of impulsivity, authority problems,

conduct problems, school problems and substance abuse problems. Although the affective dimension was significantly associated with anger, associations with other external correlates (e.g., externalizing behavior, substance abuse, interpersonal style) were limited. Finally, different relationships for sexual offenders in comparison to non-sexual offenders were found between psychopathic traits and anxiety as well as conduct problems.

Chapter 3 presents the results of a study on the reliability and construct validity of the PCL:YV in a sample of female adolescents admitted to a secure juvenile justice treatment institution. Good internal consistency was demonstrated. However, low item-to-total correlations were obtained for some items (*Impersonal sexual behavior, Early behavior problems, Lacks goals, Impulsivity and Serious violations of conditional release*), which suggested the presence of a gender bias. Interrater reliability was found to be adequate at the level of dimension and total scores, but poor for some individual items. In support of the construct validity of the PCL:YV in girls, exploratory analyses demonstrated theoretically meaningful associations between psychopathic traits and external correlates. Specifically, psychopathic traits were found to be related to self-reported assertiveness, competitiveness, tough-mindedness, self-confidence, dominance, aggressiveness, behavioral problems, and an absence of physical complaints.

Chapter 4 describes a study on the structural and metric validity of the PCL:YV in a sample of boys from two juvenile justice treatment institutions and detailed file information of boys who were examined at the request of the court in order to determine criminal responsibility. Regarding the structural validity, support was provided for a modified version of the three-factor model proposed by Cooke and Michie (2001). In this model, psychopathy is underpinned by three intercorrelated factors: arrogant and deceitful interpersonal style (interpersonal dimension), deficient affective experience (affective dimension), and impulsive and irresponsible behavioral style (lifestyle dimension). Item Response Theory analysis was used to examine the metric validity of the PCL:YV by analyzing whether the separate items and/or the whole test operated differently for adolescents in

comparison to adults. The affective items were identified as most relevant for assessing psychopathic traits in male adolescent offenders and were the least susceptible to age influence. Age influence was found to be present for the interpersonal, lifestyle, and antisocial dimensions. Specifically, adolescents were found to have lower scores on most interpersonal items but higher scores on most behavioral items than adults. Notable is that these effects disappeared at the complete test level, suggesting age bias is not present for the PCL:YV total score. Finally, the antisocial items and item 11 *(Impersonal sexual behavior)* and 17 *(Unstable interpersonal relationships)* were found to have the least relevance for the assessment of psychopathic traits in adolescents.

In **Chapter 5**, a prospective study on the predictive validity of the PCL:YV is presented. Psychopathic traits were demonstrated to be a significant predictor of institutional disruptive behavior (physical violence in particular) in a prospective study of two samples of boys in two different juvenile justice treatment institutions. The behavioral dimensions (lifestyle and antisocial), and not the personality dimensions (interpersonal and affective) of psychopathy, were found to be primarily responsible for the prediction of institutional problem behavior. Linear regression with the stepwise procedure identified that psychopathy (as defined by the interaction between all four dimensions) was more useful than the separate psychopathy dimensions in predicting the most serious incidents. Findings suggest that in samples where psychopathic traits are quite scarce, the construct may only be useful for identifying adolescents at risk of physical violence. In samples where psychopathic traits are more prevalent, the presence of these traits is associated with various types of disruptive behavior, including verbal abuse and rule violations.

The study in **Chapter 6** provides support for the psychometric properties of the Dutch version of the YPI (YPI; Das & De Ruiter, 2003) as an instrument for identifying psychopathic traits in the general Dutch adolescent population. Exploratory Principal Components Analysis (PCA) identified a three-factor structure, conceptually resembling the interpersonal, affective

and lifestyle dimensions of the PCL:YV. The three factors are broken down into ten subdimensions. Boys were found to have significantly higher scores than girls on all subdimensions, except *Impulsiveness*. Reliability indices were good for the YPI total score, for the three factor scores and for all subdimensions, except *Unemotionality* (α = .50) and *Callousness* (α = .32) in boys, and *Callousness* (α = .52) in girls. Finally, in support of the construct validity of the YPI, psychopathic traits were significantly and positively related to a dominant and hostile interpersonal style, while significantly inversely related to a submissive and friendly interpersonal style. Furthermore, psychopathic traits were associated with a higher frequency of self-reported drug and alcohol use.

Chapter 7 summarizes the most important findings of the studies presented in this thesis. Furthermore, strengths and limitations of the studies presented in this thesis are discussed. Next, implications for clinical practice are described. For example, it is suggested that the use of the PCL: YV in clinical practice should be accompanied by a regular test of interrater reliability in order to monitor reliability of individual professionals. In addition, it is suggested that all professionals involved in the judicial system and the treatment of adolescent offenders have the responsibility to keep abreast of the scientific developments in the assessment of psychopathic traits in adolescents. This chapter is concluded with suggestions for future research regarding the improvement of the PCL:YV, the factor-structure underlying the PCL:YV and the generalizability of the present findings.

Summary (in Dutch)

Achtergrond en doelstelling van dit proefschrift

Psychopathie is een stoornis met zeer ernstige sociaal-maatschappelijke gevolgen, en wordt gekenmerkt door interpersoonlijke (oppervlakkige charme, egocentriciteit, pathologisch liegen, manipulatie), affectieve (oppervlakkige emoties, gebrek aan empathie, schuldgevoel of berouw) en gedragsmatige kenmerken (impulsiviteit, onverantwoordelijk gedrag, aanhoudende schending van sociale normen en verwachtingen; Cleckley, 1976; Hare, 1998; Wong & Hare, 2005). Volgens de DSM-IV (American Psychiatric Association, 1994) mag pas vanaf de leeftijd van 18 jaar een persoonlijkheidsstoornis gediagnosticeerd worden. Echter, zoals bij elke persoonlijkheidsstoornis, ontstaan kenmerken van psychopathie niet opeens in de jongvolwassenheid. Psychopathische trekken manifesteren en ontwikkelen zich al vroeg in de kindertijd en adolescentie (Forth & Burke, 1998; Forth, Kosson, & Hare, 2003). Dergelijke trekken dienen zo vroeg mogelijk geïdentificeerd te worden, want alleen dan is vroegtijdige interventie mogelijk (Forth, Hart, & Hare, 1990; Forth & Mailloux, 2000; Frick, Bodin, & Barry, 2000). Tegelijkertijd vereisen de negatieve connotaties die geassocieerd zijn met een diagnose psychopathie (zoals gevaarlijkheid, onbehandelbaarheid) dat diagnostische instrumenten voor de forensische praktijk aan hoge psychometrische standaarden voldoen (Petrila & Skeem, 2003; Skeem & Cauffman, 2003).

Voor de diagnostiek van psychopathische trekken bij adolescenten van 12 tot 18 jaar, wordt internationaal voornamelijk de *Psychopathy Checklist: Youth Version* (PCL:YV; Forth et al., 2003) gebruikt. De PCL:YV is afgeleid van de PCL-R (Hare, 1991, 2003), het meest gebruikte instrument voor het diagnosticeren van psychopathie bij volwassenen. De PCL:YV is een checklist bestaande uit 20 items en wordt door in de PCL getrainde professionals gescoord op basis van een semi-gestructureerd interview en gedetailleerde collaterale informatie. De laatste jaren richt het wetenschappelijk onderzoek naar psychopathie zich meer en meer op de psychometrische eigenschappen van de afzonderlijke dimensies van psychopathie (Cooke & Michie, 2001). In de huidige internationale vakliteratuur wordt de structurele validiteit van

twee modellen met elkaar vergeleken; het drie-factor model (Cooke & Michie, 2001) versus het vier-factor model (Hare, 2003). Beide modellen omvatten een arrogante en leugenachtige interpersoonlijke stijl (interpersoonlijke dimensie), kilheid en gebrek aan empathie (affectieve dimensie), en een levensstijl gekenmerkt door impulsief en onverantwoordelijk gedrag (levensstijl dimensie). Het vier-factor model heeft daarenboven nog een vierde factor die antisociale gedragingen omvat. Gezien zijn volledigheid, lijkt het vier-factor model het meest aantrekkelijk voor gebruik in onderzoek.

De onderzoeken die beschreven worden in dit proefschrift zijn ontworpen om de psychometrische eigenschappen van de Nederlandstalige versie van de *Psychopathy Checklist: Youth Version* (*Psychopathie Checklist: Jeugd Versie*; PCL:JV; De Ruiter, Kuin, de Vries, & Das, 2002) te onderzoeken. Meer specifiek gaat het om de betrouwbaarheid, de constructvaliditeit en de predictieve validiteit van het instrument. Een bijkomende doelstelling van het onderzoek is om de kennis over het nomologische netwerk rondom psychopathie en de afzonderlijke psychopathiedimensies bij jongeren te verkennen. Middels het nomologisch netwerk worden relaties tussen theoretische constructen onderling, tussen theoretische constructen en hun operationalisaties en tussen operationalisaties onderling vastgelegd en kan bepaald worden of het construct (in dit geval psychopathie en de afzonderlijke psychopathiedimensies) bestaansrecht heeft.

De belangrijkste bevindingen van dit proefschrift

De studies in dit proefschrift tonen aan dat de PCL:YV goede psychometrische eigenschappen heeft voor het meten van psychopathische trekken bij jeugdigen in de Nederlandse forensische jeugdpsychiatrie, waaronder een goede interne consistentie en interbeoordelaarsbetrouwbaarheid. De construct validiteit van de PCL:YV wordt ondersteund door theoretisch betekenisvolle relaties tussen de PCL:YV totaalscore en externe variabelen. Verder wijzen de resultaten uit dat de PCL:YV score een sterke voorspeller is van grensoverschrijdend

gedrag in de inrichting, in het bijzonder van fysiek geweld. Met betrekking tot de betrouwbaarheid en constructvaliditeit van de afzonderlijke psychopathiedimensies zijn de bevindingen wat minder eenduidig. Zo blijkt de affectieve dimensie de belangrijkste dimensie voor het meten van psychopathische trekken bij jongeren te zijn, terwijl er tegelijkertijd sprake is van een lage interbeoordelaarsbetrouwbaarheid en constructvaliditeit.

In dit proefschrift is onderzocht in hoeverre sekse en leeftijd van invloed zijn op PCL:YV scores. Uit de resultaten blijkt dat de gedragsmatige items nauwelijks bijdragen aan de psychopathie totaalscore bij meisjes maar juist wel bij jongens. Daarnaast zijn er verschillen tussen jongens en meisjes in de relaties tussen de PCL:YV en externe variabelen die conceptueel gerelateerd zijn aan psychopathische trekken, waaronder externaliserend gedrag, middelenmisbruik, impulsiviteit en een dominante en vijandige interpersoonlijke stijl. Deze bevindingen duiden op sekseverschillen in de manifestatie van psychopathische trekken bij adolescenten. Verder wijzen de resultaten uit dat hoewel leeftijd geen invloed heeft op de totaalscore van de PCL:YV, dit wel blijkt te gelden voor de interpersoonlijke en de antisociale psychopathiedimensies.

Tenslotte blijkt uit het onderzoek dat de Youth Psychopathic traits Inventory (YPI; Andershed, Kerr, Stattin, & Levander, 2002; geautoriseerde Nederlandse vertaling: Das & De Ruiter, 2003) goede psychometrische eigenschappen bezit en gebruikt kan worden als een instrument voor het vaststellen van psychopathische trekken bij adolescenten in de normale populatie.

SAMENVATTING VAN DE HOOFDSTUKKEN

In **Hoofdstuk 1** worden de verschillende instrumenten voor het meten van psychopathische trekken bij kinderen en adolescenten besproken. Resultaten uit onderzoek naar de constructvaliditeit van psychopathische trekken, de onderliggende factorstructuur en de relatie tussen psychopathische trekken en antisociaal gedrag, worden uiteengezet. Vervolgens wordt de mogelijke aanwezigheid van sekseverschillen in de wijze waarop psychopathische trekken zich manifesteren besproken en wordt een overzicht gegeven van onderzoek naar de etiologie en de temporele stabiliteit van psychopathische trekken. Daarna volgt een bespreking van de ethische en methodologische dilemma's die samenhangen met het gebruik van de diagnose psychopathie bij jeugdigen. Tenslotte wordt de setting waarin de huidige onderzoeken zijn uitgevoerd besproken en worden de centrale onderzoeksvragen gepresenteerd.

In de hoofdstukken 2 tot en met 6 worden de empirische onderzoeken van deze dissertatie besproken. In **Hoofdstuk 2** staan de (interbeoordelaars-)betrouwbaarheid en constructvaliditeit van de Nederlandstalige PCL:YV voor het meten van psychopathische trekken bij jongens in een gesloten justitiële behandelinrichting centraal. De interne consistentie van de PCL: YV bleek goed te zijn en het instrument kan door getrainde professionals uit de forensische psychiatrie betrouwbaar gecodeerd worden. De constructvaliditeit was goed: psychopathische trekken bleken gerelateerd te zijn aan een dominante en vijandige interpersoonlijke stijl, antisociaal en externaliserend gedrag en problemen gerelateerd aan middelenmisbruik. Er bestond een omgekeerde relatie tussen psychopathische trekken enerzijds, en sociale introversie en een vriendelijke en onderdanige interpersoonlijke stijl, anderzijds. De interne consistentie van de vier psychopathiedimensies was goed. Echter, de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van de affectieve psychopathiedimensie was onvoldoende. De constructvaliditeit van de interpersoonlijke, de impulsieve levensstijl en de antisociale dimensies werd ondersteund door hun betekenisvolle relaties met externe variabelen. Zo bleek de interpersoonlijke dimensie bijvoorbeeld met name gerelateerd

te zijn aan een zelfgerapporteerde dominante interpersoonlijke stijl en omgekeerd gerelateerd te zijn aan sociale introversie. De levensstijl dimensie daarentegen, bleek juist sterk gerelateerd te zijn aan impulsiviteit, autoriteitsproblemen, gedragsproblemen, en problemen met school en drugs. Hoewel de affectieve dimensie geassocieerd was met zelfgerapporteerde woede, waren de relaties met andere externe variabelen beperkt. Tenslotte bleek de relatie tussen psychopathische trekken en zelfgerapporteerde angst en gedragsproblemen anders te zijn voor seksuele delinquenten in vergelijking met niet-seksuele delinquenten.

Hoofdstuk 3 beschrijft de resultaten van een onderzoek naar de betrouwbaarheid en constructvaliditeit van de PCL:YV in een steekproef van vrouwelijke adolescenten in een gesloten justitiële behandelinrichting. Er is sprake van een goede interne consistentie van de PCL:YV. Echter, de lage item-totaal correlaties voor sommige items (*Onpersoonlijk seksueel gedrag, Gedragsproblemen op jonge leeftijd, Gebrek aan doelen op de lange termijn, Impulsiviteit en Ernstig schending van voorwaarden*) suggereert dat deze items minder geschikt zijn voor toepassing bij vrouwelijke proefpersonen. De interbeoordelaarsbetrouwbaarheid bleek goed te zijn op het niveau van dimensie- en totaalscores, maar was zwak voor de individuele items van de lijst. Psychopathische trekken bleken theoretisch betekenisvolle relaties te vertonen met externe variabelen. Zo bleek dat psychopathische trekken gerelateerd waren aan zelfgerapporteerde assertiviteit, een stoere houding, zelfverzekerdheid, dominantie, agressiviteit, gedragsproblemen, en de afwezigheid van somatische klachten. Deze bevindingen ondersteunen de constructvaliditeit van de PCL:YV bij vrouwelijke adolescenten.

In het onderzoek dat beschreven wordt in **Hoofdstuk 4** wordt de structurele en metrische validiteit van de PCL:YV onderzocht in een gecombineerde steekproef van jongens uit twee verschillende justitiële jeugdinrichtingen en dossiers van jongens die een Pro Justitia persoonlijkheidsonderzoek hadden ondergaan. Wat betreft de structurele validiteit, bleek een aangepaste versie van het drie-factor model ten grondslag te liggen aan psychopathie bij mannelijke adolescenten.

Dit model omvat een arrogante en leugenachtige interpersoonlijke stijl (interpersoonlijke dimensie), kilheid en gebrek aan empathie (affectieve dimensie), en een levensstijl gekenmerkt door impulsief en onverantwoordelijk gedrag (levensstijl dimensie). Met behulp van *Item Response Theory* analyses zijn twee aspecten van metrische validiteit onderzocht: de relevantie van de PCL:YV items voor het meten van psychopathische trekken bij adolescenten en mogelijke verschillen tussen adolescenten en volwassenen in het functioneren van zowel de afzonderlijke items als de totaalscore. De affectieve items bleken het meest relevant te zijn voor het meten van psychopathische trekken, daarnaast had leeftijd de geringste invloed op de scoring van deze items. Leeftijd bleek wel van invloed te zijn op de scores op de interpersoonlijke, levensstijl en antisociale dimensies. Zo blijken adolescenten in vergelijking met volwassenen structureel lager te scoren op de interpersoonlijke items en structureel hoger te scoren op de meeste gedragsmatige items. Opvallend is dat deze effecten verdwenen als het hele instrument in de analyse werd opgenomen, hetgeen erop duidt dat het scoren van de gehele PCL:YV niet beïnvloed wordt door leeftijd. Tenslotte wezen de resultaten uit dat de antisociale items en de items 11 (*Onpersoonlijk seksueel gedrag*) en 17 (*Instabiele interpersoonlijke relaties*) de minste relevantie hebben voor het meten van psychopathische trekken bij adolescenten.

In **Hoofdstuk 5** wordt een prospectief onderzoek beschreven naar de predictieve validiteit van de PCL:YV. Psychopathische trekken bleken in twee steekproeven van jongens in twee verschillende justitiële behandelinrichtingen een significante voorspeller te zijn van problematisch gedrag in de inrichting, met name fysiek gewelddadig gedrag. De gedragsdimensies (levensstijl en antisociaal), en niet de persoonlijkheidsdimensies, bleken verantwoordelijk te zijn voor de voorspelling van storend gedrag in de inrichting. Met behulp van lineaire regressie-analyse werd onderzocht of de PCL:YV totaalscore (zoals gemeten aan de hand van het interactie-effect van de vier psychopathie dimensies) iets toevoegde aan de voorspellende waarde van de afzonderlijke dimensies.

De resultaten wezen uit dat de psychopathie totaalscore de meest krachtige voorspeller is voor ernstige incidenten die een correctieplaatsing of plaatsing in de afzondering tot gevolg hebben. Uit een vergelijking van de bevindingen tussen beide steekproeven blijkt dat in een steekproef waar psychopathische trekken niet vaak voorkomen, deze trekken alleen van waarde zijn voor de voorspelling van fysiek geweld. Als psychopathische trekken wél frequent voorkomen, is hun aanwezigheid voorspellend voor meerdere typen grensoverschrijdend gedrag in de inrichting, waaronder verbaal geweld en regelovertredingen.

Uit het onderzoek dat beschreven wordt in **Hoofdstuk 6** blijkt dat de Nederlandse versie van de *Youth Psychopathic traits Inventory* goede psychometrische eigenschappen heeft en gebruikt kan worden als een instrument voor het identificeren van psychopathische trekken bij adolescenten in de normale populatie. Met behulp van exploratieve Principale Componenten Analyse werd een drie-factor structuur geïdentificeerd die conceptueel overeenkomt met de interpersoonlijke, affectieve en levensstijldimensies van de PCL:YV. De drie factoren worden onderverdeeld in tien subdimensies. Jongens bleken op al deze subdimensies, behalve op de subdimensie *Impulsiviteit*, hoger te scoren dan meisjes. De interne consistentie bleek goed te zijn voor de YPI totaalscore, voor de drie factoren en voor alle subdimensies behalve *Affectieve vlakheid* (α = .50) en *Kilheid* (α = .32) bij jongens, en *Kilheid* bij meisjes (α = .52) . Tenslotte werd de constructvaliditeit van de YPI ondersteund door de significante, positieve relatie tussen psychopathische trekken en een dominante en vijandige interpersoonlijke stijl, en door de inverse relatie met een onderdanige en vriendelijke interpersoonlijke stijl. Verder bleken psychopathische trekken gerelateerd te zijn aan een hogere frequentie van zelfgerapporteerd drugs- en alcoholgebruik.

In **Hoofdstuk 7** wordt de balans van dit proefschrift opgemaakt. De belangrijkste bevindingen worden samengevat en de sterke punten en de beperkingen van de onderzoeken worden geïnventariseerd. Daarna worden de implicaties voor het gebruik van de PCL:YV in de

klinische praktijk besproken. Zo wordt geadviseerd om met regelmaat de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van psychopathiescores te bepalen om te voorkomen dat de scores van afzonderlijke beoordelaars in de loop der tijd steeds verder van elkaar gaan afwijken. Daarnaast wordt gesteld dat alle professionals die in de forensische jeugdsector werkzaam zijn, de verantwoordelijkheid hebben om op de hoogte te zijn en te blijven van de stand van zaken binnen het onderzoek naar psychopathische trekken bij jeugdigen. Het hoofdstuk wordt afgesloten met suggesties voor toekomstig onderzoek naar psychopathische trekken bij jeugdigen en de onderliggende factorstructuur van de PCL:YV , met betrekking tot mogelijke verbeteringen van de PCL:YV, en de generaliseerbaarheid van de huidige bevindingen.